૧૭૩૯ ૧૭૩૯

ગુલબહારે મુજફરશાહ
યાને
ચીનની શાહજાદીનો કીસ્સો.

ઉમદા રાગરાગણીયોથી ભરપુર.

રચનાર,

એક મહમદીયન મુનશી.

પ્રસિદ્ધ કરનાર,

ઠા૰ દામોદર રતનસી સોમાણી.

મુંબઈ:
ઓરિયન્ટલ છાપખાનામાં છાપ્યું.

સંવત ૧૯૩૯. સને ૧૮૮૩.

કિંમત ૨ આના.

૧૭૫૫

સારી ચાય, સસતો ભાવ.

ચીનાઈ.

કિમ્મત રતલના	રૂ.	આ.
ફ્લાવર પીકુ નંબર ૧	૨	૦
ફ્લાવર પીકુ „ ૨	૧	૮
સુપરફાઇન રોઝ પોચાંગ	૧	૪
બમશાની ચાય નંબર ૧	૧	૪
બમશાની ચાય „ ૨	૦	૧૪
સુપરફાઇન પોચાંગ	૧	૦
ફ્લાવરી આરેંજ પીકુ	૧	૦
ફેમીલી મીક્સચર	૦	૧૪
ફાઇનેસ્ટ સેન્ટેડ આરંજ પીકુ	૦	૧[illegible]
ઇમ્પીરિયલ કેસો કોંગો	૦	૧૨
સોચાંગ	[illegible]	૧૨
કેશો કોંગો...	૦	૧૦
બેસ્ટ કોંગો	૦	૯

હીંદુસ્થાની ચાહ.

કાંગ્રાવેલી ફ્લોવરી આરેંજ પીકુ	૧	૮
કાંગ્રાવેલી એક્સ્ટ્રા ફાઇન આરેંજ પીકુ	૧	૪
કાંગ્રાવેલી એક્સ્ટ્રા ફાઇન પીકુ	૧	૨
ચાયના એન્ડ ઇન્ડિયન બેસ્ટ ક્વાલીટી દામોદર મીક્સચર	૧	૨
રાયલ ફેમેલી મીક્સચર	૧	૦
કાંગ્રાવેલી પીકુ સોચાંગ	૧	૦
કાંગ્રાવેલા સોચાંગ	૦	૧૨

ગુલબહારે મુજફ્ફરશાહ
યાને
ચીનની શાહજાદીનો કીસ્સો.

બાબ ૧ લા. પરદા ૧ લા.

(સહેલ્યાંદી બાગમે ખાબ દેખતી હૈ, શાહાજાદા ઘોડેપર સ્વાર હોકર આતા ઔર ગાતાહે)

બેદાદ મુઝે યાદ હે વફા તુમારી—(એ રાહ.)

મુજફ્ફરશાહ—ક્યા હુસ્ન ઇસ પરીકો ખુદાને અજબ દીયા.
દેખેસે ઇસકે દીલ મેરા દીવાના બન ગયા.
સોઈ હમસી નાજ જવાનીકી નીન્દમે.
અંગીઆ કીધરકો સરકીહે નેફા ઢલા હુવા
બીખરી હે જુલફ ચેહરેપે ઇસ માહતાબકે.
મુજકો ગુમાન આંખમે થા આફતાબકા
એ જાન હુસ્નવાલી હો બેદાર ખાબસે.
સુરતને તેરી દીલ મેરા મુશતાક કર દીયા.

(અપની તસબીર ઉસકે સીનેપર દાલકે જાના ઔર શાહજાદીને બેદાર હોકર આના.)

ખબર લેરે મસીહા તુ કહાં હૈ—(એ રાહ.)

શાહજાદી—મૈ ઉઠી ખાબસે ઘબરાકે સાકી.
જો દેખી ખુબ સુરત દીલ રૂબાકી.
મૈ દેખી ખાબમે શીકલ ઉસ માહ બીકાકી.
પરીથી યા મલક યા આદમી જાદ.
નજર આઈ અજબ કુદરત ખુદાકી.
હુવા હૈ હલુ એ ગૈસુગીલો ગીર.
રસાઇ હે યે ઉસ જુલ્ફે દુતાકી.

(એ ગાના શાહજાદીકા સુનકર સહેલીઆં જમે હો જાતી હૈ ઔર સહેલીઓકો કેહતી હૈ.)

શાહજાદી—
લાદે મેરા ફુલ ગુલાબી લાદે મેરા ફુલ. જાંગી સબદુઃખ ભુલ—ગુ.
દેખા ખ્વાબમે રશક ચમનકો ઇસ્કમે હુઇ ચકચુર—ગું.

કાએઓ સજાલમાં મારા—તરજ.

સહેલીઆં—બોલો હમસે શાહજાદી બોલો હમસે શાહજાદી.
કોનસા વો ફુલ જાની હમ ગયે હૈ ભુલ—બોલો.
ચંપા ચંબેલી યાપે સબી હે ફરમાઓ કોનસા જાકે
લાવે ફુલ—બોલો હમસે.

શાહજાદી—(ગુસ્સે હોકર ગાલીઆ ઔર સબકો ધકકે દેતી હૈ.)

દારા દીમ, દારા દીમ, દારા દીમ, દારા દીમ, દીમ—તરજ.

ચલ નીકલ ચલ નીકલ ચલ નીકલ ચલ નીકલ ચલ દુર હો.
ચલ ઇધરસે ઉધર કરના શોર કરતા શોર ચુપ કરો બેહયા.

ચુપ કરો બેહયા મેરા ગુલબદન હાયે ગુનચે દહન.
કાં ગયાં હાએ હાએ કાં ગયા હાએ હાએ તેરી ચંપા
ચંમેલીકો દેદે જળા—ચલ નીકલ. ચલ નીકલ.

સહેલીઆં— (આપશમે બોલકર.)

ચાંદનીમે ચીટકારો ચલોરી સહેલી—એ રાહ.

દીવાની સી બતીઆં કરત હે પીયારી, અકલસે હે બેકામરે.
ગોશેમે છુપ કરકે દેખે તમાશા, હોતા હે કયા અંજામરે.

(ગોશેમે છુપ કરકે સેહેલીઆં દેખતી હે. ઔર શાહજાદી યારકે ફીરાકમે ગાતીહે.)

જાનાકી તરફ જાએતો—તરજ

ગુલબહાર—ખ્વાબ ખાબ પરેશાન દીખાયા મેરે અલ્લા.
દીલ મેરા તો દીવાના બનાયા મેરે અલ્લા
યે હુરથી યાથા મલક યા ખુરશીદે મહતાબ.
યા ખુદહી મેરે ખાબમે આયા મેરે અલ્લા.
સપનેમે આકે ધુસુકે કીનઆનને યારો.
બસ ચાહે મોહબતમે ઝુકાયા મેરે અલ્લા.
અબ જાઉ કહાં કીસસે હકીકત યે મે પુછું.
કીસને યે મુજકો આકે જગાયા મેરે અલ્લા.

(કુછ શોચકર.) જાને મન એ જાને મન—એ રાહ.

ગુલબહાર—છોડ કયું મુજકો ગયા એ જાને મન એ જાને મન.
દાગે ફુરકત દે ગયા એ જાને મન એ જાને મન.
ખાબમે દીખલા ઝલક કાલીબસે દીલ મેરા નીકાલ.

બે તરાંહસે લે ગયા એ જાને મન એ જાને મન.
સુરતે મેહતાબ તેરી દેખી ચરામે આખમે.
યક નસ્ત્રપુર રહે ગયા, એ જાને મન એ જાને મન.
તેરી સુરતકે મે તસદક હોકે જાઊ તુ હૈગા કીશ્વર.
કુછ પતા ના દે ગયા એ જાને મન એ જાને મન.
સુરગ દીલ મેરા કીયા સેયાહ તુને ઓ શીકાર.
ક્યા તુઝે યે હો ગયા — એ જાને મન એ જાને મન.

સહેલીઆં— આજરે પાઇ ખુશીકી નોશાની—તરજ,

આજ યે હુઇ હે ઇશ્ક મે દીવાની, ઇશ્કમે દીવાની, ઇશ્કમે.-આજ
ખાબમે ઇસને દેખા કીસીકો ઉસકી કરતી હે જબાની
અરે અરે ઉસકી કરત હૈ જબાની—આજયે.

આાથ. ૧. પરદા. ૨—રસ્તા.

ચલ મોરેકો યે બાત સુનાદે તેરો—કાલીગરાકો—તરજ.

સહેલીઆં—ચલા શાહકો હકીકત સુનાવે સખી યે સુનાવે.
સખી યે સુનાવે સખી—ચલા શાહ.

આાથ ૧. પરદા. ૩. દરબાર.

દોનો રૂખ સાર માહ પ્યારે હે—તરજ.

રામસગરા—આપ શાહનશાહા હમારે હૈ.
કૈસર ફરાકુર ક્યા બીચારે હૈ,
જીતને હે શાહ જહાને ફાનીમ.
વો સબી જેર દસ્ત તુમારે હૈ,

આપકે જૈસા કીસ્કા હૈ હૈતબા.
સારે આલમમે તુમ નીઆરે હે.
હુસ્નમે ભી હૈ આપ બસ એકતા,
રશક યુસુફ હે માહપારે હૈ.
અદલસે આપ હૈ યહાં મશહુર,
બાગે આલમમે ગુલ હજારો હે.
છોરદે ડરકી બાત મોયા મોરે છોરદે.—તરજ.

બાદશા—ખુબ દીખાયા નાચ મોકો ખુબ દીખાયા નાચ,
ઇનોકો ઇનઆમ દે તુ જલદી હીરે ઔર ઇલમાસ.
ઇન દોનુકો દો દો કંઠે મોતીયોંકે દે,
ઔર જો મતલબ હોવે ઇનકી પુરી સબ કરદે,
બૈત (રામસગરોકો લેજાના વઝીરને.)

ચોબદાર—શાહનશાહે આલી વો આલી શીફાત,
અરજ હૈ યે બંદેકી એ નેક જાત.
જો હે આપકી દુખ્તરે ગુલબહાર,
ઊસીકી સહેલીઆં સબ આઇ બહાર.
હુકમ હોતો આવે વો દરબારમે.
અરજ કરના ચાહતી હે સરકારમે.

શાહ—બહોત ખુબ આને દે એ ચોબદાર.
કે બે વકત પડા ઊનકો કયા હૈગા કાર.
બુલા જલદી લા ઉનકો મેરે હજુર.
કે કયા કામ એસા પડા બી જરૂર.
(ચોબદાર શહેલીઆંકો લે આતા હૈ.)

રૂબાઈ.

શાહ—બે વકત યહાં આઇ હો ક્યા કાર હૈ તુમકો·
જલદી બયાં કરોકે ક્યા દરકાર કાર હૈ તુમકો.
દુખતર જો ગુલબહાર મેરી ઊશને કુછ કહા,
જો કુછ કહા વો જલદ કહો કાર હૈ હમકો.

બંજારા.

સહેલીઆં—ક્યા તુમસે કહેં ઐ શાહના, ગુલબહારકા અફશાના,
વો સોઇથી બાગકે અંદર, યકબ યક ઉઠી વો દરકર;
બની મીસ્લ વો મજનુ દીવાના, ક્યા તુમસે કહે ઐ શાહના
શાયદ માઅલુમ હોતા ઐસા, કોઇ ખાબ જો ઊસને દેખા;
નહી ઔર કુછ હમને જાના, ક્યાં તુમસે કહે ઐ શાના.

ફોરાતા હૈ હુમે કાં કાં—(યે રાહ.)

શાહ.—સુનાયા હાયે ક્યા તુમને, વે દરદો ગમકા અફશાના
મેરાભી દીલ હુવા વારો, યે સુનકર હાલ દીવાના
વજીર અબ જલદ જા ઇસ વકત ઇનકે તુ હમરા ઔર
ઔર લે જા કોઇ હકીમ યા કોઈ શીયાના સબસે હો દાના.
ઇલાજ ઊસકા તુ કર જલદી કોઈ તદબીરસે ઐ યાર.
નહી તો જાન તું બેશક મેરા હોવેગા મરજાના.

(જાના વજીરકાં

બાબ ૧ લા. પરદા ૪ થા—રસ્તા.

મે પંજાબન બોલી ફુનુફળ—(એ રાહ.)

હકીમ.— જહાં કે અંદર નહી મેરા હમસર
મે હું હકીમે મીસાલે લુકમાં,
દવા તો એસી મે પાસ રખતા
ગધા જો ખાવે તો હોવે ઈનસાં;
ઔર એક ગોલી જો હે મેરે પાસ
દવા ઉસી મે હે તીનસો સાઠ,
કરૂં ક્યા તારીફ ઉસકી તુમ સાથ
સુનો અજી જો હમારે જરાા;
કે દુધ ચીડીકા ઔર ઉંઠકે સીંગ,
ગધેકે ચમડેકી ઔર સહા હીંગ;
ઔર જુતી ડાકનકે બાલકી વીંગ
કે એસી એસી પડી દવાયાં.
ઔર ઈસ સીવા કંઈ હજારૂં મછર;
કરોડું માકણ વો લાખુ ચાંચડ.
વ અંડે ખીલ્લીકે ડાલ અંદર ઔર
પીસા ઈસકો હજાર બરસાં;
કરોરૂ બરસાં જમીકે અંદર,
વ લાખુ બરસાં શમાંકે ઉપર.
રહા હું મે જા દવાકી ખાતીર

કે જબ યે મુજકો મીલી દવાયાં,
જડી વો બુટીસે હું મૈં વાકીફ
હકીમ મુજસા હૈ કૌન હાદીક;
મૈં બાદશાહ હું કે હુંગા લાએક
નહી યહાં કોઈ મેરા કદરદા.

એ શેહજીન પોયારે અરલ આગે તારે નોરો.—(ગેરાહ.)

વજીર.—એ હકીમ સાહેબ સુન એ હજરત ચલયેગા શાહકે ઘરકો,
શાહજાદી બીમાર હુઈ હૈ હોવે શફા કામીલ ઊસકો.
ગરચે તુમહારે હાથસે ઊશકો હોવેગા આરામ,
શાહસે ઇનઆમ તુમકો દીલાઊ મૈભી દું ઇનઆમ.
ઔર બડાઊ હશમતો દૌલત કામ બનાઊં રાસ્ત,
કામ બનાઊં રાસ્ત તોરા ઔર બડાઊ નેઆમત.

(હુકીમજીને જાના વજીરકે સાથ.)

બાબ ૧ લા. પરદા ૫ વા.—મહેલ.

કનૈયા જરા બંસી બજા જારે—(ગેરાહ)

ગુલબહાર.—ઓ સનમ તોરા મુખડા દીખા જારે,
ગોરી ગોરી ચાંદસી સુરત તેહારી રે.
ફીરકે જરા મોકો દીખા જારે—ઓ સનમ.

(વજીર ઔર હકીમ સાહેબકા દાખીલ હોના)

ઓ ગોરી આલીને નેનારા ભર મારારે—(ગેરાહ)

વજીર.—તોહે કયા હુવા હૈ બતાદે મોરી પીયારી રે.
દેખ યે હકીમકો મૈ સાથ લાયા,
ઇસકો દીખાતુ અપની નારી રે—તોહે કયા હુવા હૈ.

ઇસ આતશે ફુરકતને કહાં આગલગાદી—(એ તરજ.)

ગુલબહાર.—મેરા હકીમ વોહી હે ક્યા કાર હે ઇસ્સે,
જીસકા હૈ દરદ મેરેકો બસ કાર હે ઊસ્સે;
મેરે મરજકો ક્યાહી પેછાનેગા યે હજામ,
ઇસકો લેજાઓ દુર નહી કાર હે ઇસ્સે;
તરારીકુ મેરેપાસસે બસ આપભી લેજાઓ,
ફીરકર કોઈ ન આયો ઇનકાર હે સબસે;
હકસે દુઆ કરો કે મેરા વો સનમ મીલે,
ઇસ વખત મેરા દીલ યહાં બેજાર હૈ તુમસે;
ઇજ્જતસે અપને જાતે હો યા મારૂં મૈ શકે
બસ જાઓ ચલો નીકલો નહી કાર હે કીસ્સે.

(જાના વજીરે હકીમકા.)

રાજ સુન મોકો હે પ્રીત તેહારી.—(એ તરજ.)

ગુલબહાર—રાતદીન હૈ તેરી યાદગારી.
એ સનમ એ સનમ મેરે પીયારે,
ફીકર એક નજર તેરેકો દેખુ.
જાઊ સો જાનસે તુજપે વારી,
દરદ મુજકો હૈ તુજકો નહી હૈ.
મૈ તો કરતી તેરી યાદગારી,

બાબ ૧ લા. પરદા ૬ વા. (રસ્તા.)

જાજી બેટેકો તેરે ખુશા લારી.—(એ રાહ.)

હકીમ.—યહાં તો કુછ ના ચલા મોરી હીકમતરે
હીકમતરે મોરી હીકમતરે.

યહાં તો કુછ ના ચલી મોરી હીકમત રે
મોરી કદર ઇસને કુછ નહી જાની
કૈસીથી ઊસકી શનાખ્તરે.

આખ ૧ લા. પરદા ૭ વા. (દરબાર.)

(વજીરકા આના અરજ કરના.)

સગપણસાનુ સાચુ ભાઇ.—(યે તરજ.)

વજીર.—શાહ સુન એ સારી હકીકત સરકુ ઝુકાકે બોલુ રે,
હાલ સભી ગુલબહારકા તુમસે દેખા હું સો ખોલુરે.
યહાંસે ગયા તબ હકીમ એસા રાહમે મીલા એક મુજકોરે
ઊસો હકીમકો સાથ લેકર ગયા વહાં ક્યા દેખુરે.
મીસ્લ દીવાની તરપ રહી હૈ નહી હે સુધ કુછ ઊસકોરે.
તબતો મૈને ઊસકો પુછા ક્યા હુવા યે તુજકોરે.
હકીમ એક મે સાથલાયા નારી દીખા ઇસકોરે,
તબ વો ઝીલા બોલી એસા ગુસેસે વો હમકોરે.
જાઓ જાઓ કરકે બોલી નહી તો ધક્કે મારૂંરે.
યહી સુખન મે સુનકર આયા જબાં ક્યા અપની ખોલુરે,
ઇશકમે ઉસકે હુઇ દીવાની ખાબમે જીસકો દેખીરે.
સનમ સનમ કર તરપ રહી હે ઇશક હુવા હે ઊસકોરે.

ચલ ગોરી યુંકે સાજન—(યે રાહ.)

શાહ— ચલ મોરે બાહમ ચલ મોરે બાહમ
મુજકો બતા સબ હાલ દીખા,

લડકીપે મારે કીસ્કા જુલ્મ હે
દેખુ જરા તુ પા ઊઠા. (જાના દોનુકા)

બાબ ૧ લા પરદા ૮ વા. મહેલ.

ડુબકર દીલમે મેરે તીરકા પેકાન રહા—(એ તરજ.)

ગુલબહાર—નકશા તસ્વીર તેરા દીલપે મેરે યાર હુવા.
જીના દુન્યાંમે મેરા હાયે અબ દુસ્વાર હુવા.
ખાબમે દેખ તેરી સુરતે ગુલકુ પીયારે
ચોકતે નીન્દસે બસ દીલ મેરા બીમાર હુવા.
જામે ઉલફત પીલા મુજકો ગયા એ સાકી.
ઊસકે પીતેહી મુજે ઇસ્કકા આજાર હુવા.
(બાદશાહકા દાખીલ હોના મઆ વજીર.)

અરે ઇશ્વર કૃપાલુ તું—(એ રાહ.)

શાહ—અરે બેટી યે ક્યા તુજકો હુવાહૈ ક્યા બતા મુજકો,
તુઝે કીસને સતાયા હૈ. યે કૈસા હાલ બનાયા હે,
યે દરદો ગમ તુ ખાતી હે, કે દીલ અપના જલાતીહે,
હુવા તુજકો યે ક્યા નાદાન, પીદરસે કીઉં હુઇ અંનજાંન,
યે દેખ મેરી જઇફીપર, તુ હો હુશયાર એ દુખતર.

ગુલબહાર— (તસ્વીર બાપકો દીખાકે.)

હમતો ઇશકમે હુવે હે દીવાને—(એ તરજ.)

હમ તો ઇસપર હુવે હે દીવાને. બીના ઇસકે નહી કીસકો જાને
જહાં મે જીના હમારા તો અબ હુવા મુશકીલ.
કે ખાબમે દેખકે યે શીકલ હમ હુવે બેકલ.

નહી અબ પાતે મજા હાએ અબ પે જીનેમે.
યે દરદો ગમ હે ઇસીકા હમારે સીનેમે.
અબ હમ તુમસેભી હોગયે બીગાને—બીના ઇસકે.
મરજે ઇશકકી દુન્યાંમે કોઇ દવાહી નહી.
બગેર વસ્લકે હોતી કહીં સફાહી નહી.
ઇસીહી મરજમે લાખું ગએ હે દુન્યાંસે.
ઇસીકે જેસી એ વાલીદ કોઇ બલાહી નહી.
એ પીદર યે મરજી તુમ કયા જાને—હમતો ઇસપ.
યે ઇશક આતશકો કોઇ બુજા નહી સકતા.
મગર જો જીસને લગાઇ હો બુજા સકતા.
ભરક રહી હે યે આતશ હમારે તન મન મેં.
યે સો અલિ આગસે તનમન મેરા સભી જલતા.
કોઇ આતા નહી હે બુજાને—હમતો ઇસપર.

(વસ્બોર દેખકર.)

અદાયે તેરો યે જાદુ ભરો—શાહ.

શાહ— અજબ તસ્વીર પે જાદુ ભરીહે,
પરેશાં હાલ જો તેરા કરી હે;
કહાંસે આઇ તેરે હાથ બેટી,
કે તું ઇસતરાહ જો ઇસપર મરી હે.

ગુલબહાર—કહું કયા મેં સોઇથી પલંગપર,
યકાયક આકે સીનેપર પરી હે;
કે ઇસકો દેખ મેં આશક હુઇ હું,

ઇસકે સાથ મેરી દીલબરી હે;
કીસી તદબીરસે ઇસકો બુલાવો,
નહી તો મૌત મેરી આખરી હે.

શાહ.— એ બેટી ગર હે તુ જો ઇસપે રાજી,
તો બહેતર હે યહી મરજી મેરી હે;
વજીર જલદી તું ઈસકો ઢુંડકર લા,
યહી બાત દીલમે મેરી આ ઠરી હે;
કરૂં શાદી યે લડકીકી ઉસીસે,
યહી ઉમેદ બસ બાકી રહી હે.

તેરા શુકર બજા કીઉ ન લાઉરે—(તરજ.)

ગુલબહાર.—એહસાં તેરા કભી નહી ભુલુંરે. એહસાં.
મેરે દીલબરકો ગર મે પાઉરે. એહસાં.
જબતક જીઉંગી ખીદમત કરૂંગી.
મેરે પીદર એ મેરે પીયારેરે. એહસાં.

તમામ. બાબ ૧ લા.

બાબ ૨ રા. પરદા ૧ લા.

(મહેલ મુજફરશાહકા)

દસ્તાર બસ્તી સાકીએ—(એ તરજ.)

મુજફરશાહ—ગુલફતુલ એનમે વો હાએ ગઇ માર મુજકો,
બાબમે આ વો સનમ કર ગઇ બીમાર મુજકો;

ખાબ રાહતમે મૈ સોયાથા ફરશપર અપની,
એકબયક અપના દીખા હાએ વો દીદાર મુજકો;
ઉસકી ફુરકતમે તરફુતા હું મીસાલે બીજલી,
યાદને ઉસકે ક્યા અબ તો બેકરાર મુજકો;
લે યે તસ્વીર વજીર જા તું હરએક મુલકુમેં,
મીસલે તસ્વીર કે તું ઢુંડકે લા યાર ઉસકો;
ગર તુ લાવેગા પતા ઉસકા કહીં જાકે વજીર,
મરતેદમ તુજકો ન ભુલુંગા એ ગમખાર તુજકો;
ખાબમે આકે મેરે એઆર યકબયક વો ગઇ,
દામે ઉલફુતમે સનમ કરકે ગીરફતાર મુજકો;
લાખલ ગોહરસે તુઝે મૈભી કરૂં માલા માલ,
યક નજર ઉસકા દીખાવેગા જો દીદાર મુજકો.

ગાઈ એક પલક જો હવા પલટ.—રાહ.

વજીર:—બહોત ખુબ આપકા યે અમરબ સરોચશ્મ બજાતા હું,
હરએક મુલકકે સહેરમે જા કહીંસે ઢુંઢ કરકે લાતા હું;
મેં અબ બીસ લેતા હું જોગીકા તેરી ખાતીરસે એ મેરે શાહ,
હરએક મુલકમે ઇસે ઢુંઢકે હમરા અપને દેખ આખ લાતા હું;
ન કુછ દીલમે અપને તું ખૌફ ખા નહો દરદ ગમમે તું મુબતીલા,
તેરે બદલે મૈ અપને સરઉપર કોહે ગમ યે સીરપર ઉઠાતા હું.

આક ૨ રા. પરદા ૨ રા.

જંગલ, વજીર ગુલ્બહારકા.

સીતમ સીતમ.—રાહ.

વજીર ગુલ.—કહાં કહાં કહાં અબ જાઉ મે કહાં,
ઇસ જંગલે ખુંખાર મે કોઇ ન ઇનસાં જાં;
ન હે કોઇ રફીક ઓર ન સાથ હે શફીક,
હાએ અબ મૈ એકલા ક્યાં કરૂં યહાં;
કીસ્મતમે મેરે લીખ્ખા હે મેરે વાહી હોવેગા,
દેખુ કે આગે જાઉ કે ક્યા હોતા હે અયાં;
યે તસ્વીરે નફીસ ક્યા યે ખુબ હે અજીબ,
એસા બશર કહી ન કહીં હોવેગા નીહાં.

આક ૨ રા. પરદા ૩ રા.

જંગલ, નદીકા કીનારા.

વજીર ગુલ.— રામ તોરે નામકો ધુમ મચાઇ.—એ રાહ.

ક્યા મોરે સરપર ગરદીશ આઇ, જંગલો જંગલમે ભટકાઇ—ક્યા,
તસ્વીર યે કીસ્કી હોગી ખુદા યા હુરો મલક બનાઇ;
મુલકો મુલક સબ ઢુંઢ ફીરા મૈ લેકીન નહી એસી પાઇ.—ક્યા.
કીસસે કહું ઓર જાઉ કહાં મે સાથ નહી કોઇ ભાઇ,
જરા દો ઘડી બેઠ થાક ભીતો ખાલું ફીરકે મૈ હોઉગા રાહી.

(ઇસકા વહાં બઇઠના ઓર દુસરે વજીરકા દાખલ હોના.)

આજ ગમકા હુવા.—એ રાહ.

વઝીર ગુલ.—હા એ કીસ્મતસે હોકર આવારા,
દસ્તમે તનહા ફીરૂં મારા મારા;
મેરા હમદમ યહાં કોઇ નહી હે,
કીસસે પુછુ યે મેં હાલ સારા;
મુલકો મુલકમે યે લેકે તસ્વીર,
ફીરતા આયા હું મૈ મારા મારા;
એસી સુરત યે હોવેગી કીસકી,
કહાં ઢુંઢું મૈ ગરદીશકા મારા;
જીન, પરી હે યા હુરો મલક હે,
કહાં હોવેગી યે માહપારા;
હર એક શાહેરો બશાહેરો જહાંમે,
કોહ જંગલ સભી છાંડ મારા;
પરના પાયા મૈ ઉસકી કહીં ઓંચ,
અબ તો હુવા મૈ આજીજ બીચારા;

શમાલો તેગ અદાકે.—રાહ.

વઝીર મુ.—કહાંસે લાએ યે તસ્વીર જરા કહો તો સહી,
કે હાલે દીલ અભી અપના જરા કહો તો સહી.
યે તસ્વીર હેગી હમારે શાહ મુજફ્ફરકી,
તુમ લાએ હો યે કહાંસે જરા કહો તો સહી.
વઝીર ગુલ.—મુજફ્ફરશાહ યે કહાં રેહતે હે કહો સાહેબ,
ઇસીકા હમકો પતા તુમ જરા કહો તો સહી.

વજીરમુજ—કે પહેલે તુમ તો કહો કહાંસે લાએ હો તસ્વીર.
યે હાલ અપના યહાં તુમ જરા કહો તો સહી.

સખો કોઇ શામ એ મીલાવો મુજે.—(એ તરજ.)

વજીર મુલ.—મેરા સબ હાલ યે સુનાઉ તુઝે,
ભેદ યે સીધા સમજાતાઉ તુઝે;
મેરી શાહાજાદી પરી આશીક હે યે ઇસકે ઉપર,
ઉસકી તાલાશકોભી જીયાહુ મે;
આપકો ગર હે યકીં યહી મુજફર હેગા,
તો પતા ઉસકા મલ બતાદો મુજે.

વજીર મુજ—જેસા હે હાલ તેરા વૈસાહી મેરા હેઆ,
મેરાભી હાલ કુછ સુનાઉ તુજે,
દેખ તસ્વીર યહીં ઇસકો પેછાન એ ભાઇ,
ખુબ કર ગૌર ઔર બતાદે મુજે;
યહી તસ્વીર હમારી હે શાહજાદીકી,
કહાંસે લાએ હો યે બતાદો મુજે;
ખાબમે દેખી ઇસે જબસે શાહમુજફરકો,
બીરહકી આગ જલતી હે ઉસે;
મેં ઉસીકા હું વજીર ઉસને મેરેકો બોલા,
ઢુંઢકર ઇસકો અબ લે આ દે મુજે,
તબ મૈ નીકલા ઇસે ઢુંઢને એ મેરે અજીજ,
હકને ઇસજાપર મીલાયા મુજે;
મુઝકો તસ્વીર યે દે મેરી તુ તસ્વીર યે લે,
મેંભી યે જાકે અબ દીખાઉં ઉસે,

વજીરગુ.—હાં જી હાં જી ખુબ કહે લીઉ એ હાજર યે હે,
મેં ભી અબ જાકે યે દીખાઉ ઉસે,

(જાના કુનુઝા.)

બાબ ૨ રા. પરદા ૪ થા.—મેહેલ.

મુજફરશા—તુજે મૈં સનમ બાવફા જાનતા થા,
નહીં તુજકો મૈં બેવફા જાનતા થા;
મુઝે ખાબમે આ કરેગી તું ઘાયલ,
નીગાહ તેરી કાતીલ નહી જાનતા થા;
યે દરદે ઇશક કયા હૈ ઉમર ભરમે અપની,
એ જાલીમ નહરગીજ ઇસે જાનતા થા;
યે દીલ કીસકો દેતા ન મૈ દીલ લગાતા,
યે દામે મોહોબતે બલા જાનતા થા;
અગર ઇશકકી બાત કોત કોઇ મુજસે કરતા,
તો મૈં બાત ઉસકી મજાખ જાનતા થા;
ફસા ખુદબ ખુદ અબ મૈ જાલીમ કે ફન્દે;
અજી જો ઇસે મૈં ન પેછાનતા થા.

લે તુંહી મુલન—યે રાહ.

વજીર—સુન મોરે શાહ સુન મોરે શાહ સબ રાજ ખોલુ,
જો મુઝપે ગુજરા હૈ વો ભેદ ખોલું;
તુમસે જુદાહો જબસે ગયા હું દરયાપે જોગી મીલા એક મુઝકો,
યે તસ્વીર તુમારીથી હાથમેં ઉશકે બનબન ઢુંડતા ફીરતા થા તુમકો;
ઉસકી યે તસ્વીર મૈં લેકે આયા આપકી જો તસ્વીરથી દી મૈને ઉસકે
ઇસકા નામ સુની એ ગુલબહાર હેગા પછમકી તરફ યે રહેતી હે બાનુ.

મોરે જોબનકી—રાહ.

શાહઝુજફ્ફર—મોરી હેગી પણી ગુલબહાર ભલા યે મોરી હેગી પણી ગુલ.

ઇસકા ઠીકાના બતલા એ દાના જીતની હે દુરપર બાર—ભલા.

આંસુયાં ભરે મોરે નૈન—રાહ.

વઝીર—હાલ કહું તુમસે શાહ—ભેદ સબ બોલ કહું રે—હાલ,
યહાંસે દો રસ્તે હે એક તો હે નજદીક;
દુસરા હે છે માહકા સુનો મોરે માલીક,
જો રસ્તા નજદીક હે ઉસમે હેગા ડર;
કોઇ તજા સકતા હે વો રસ્તે સરવર,
ઔર આપકી મરજી હો ચલીએ જહાંપનાહ;
બંદાભી તૈયાર હે ચલનેકો એ શાહ.

જી નીકલ જાએગા સુનઓ ગુલબદન.—(એ તરજ.)

ગુલબહાર—કીઉ હુવા મુજસે ખફા સુન ઓ જાને મન,
સચ બતા તુજકો હે એ જાન કસમ;
કયા હુવા મેરા કસુર બોલ આ મેરે હજુર,
તેરી ફુરકતમે મેં એ ગુનચે દહન ખાતી હું રોરોકે હરબાર કસમ;
કભીના હોઉ જુદા તુજસે એ યાર ભલા,
એક દફાએ આએ મેરે દીલકે ચમન હે તુઝે જાન એ દીલદાર કસમ
કીઉ જલાતા હે મુજે કયા હુવા યાર તુઝે;
જલ ગયા ઇશકમે તેરે યે બદન નજલા તુજકો હે સદબાર કસમ.

અગર ગફલતસે બાજ—(એ રાહ.)

સેહલીયાં—તું કીઉ કરતી હે ઇતની આહો જારી,
નખા ઈતના તું ગમ એ જાન વારી;

તેરા દુઃખ હમસે યે દેખા ન જાતા,
તુ ક્યૌં કરતી હૈ દીલકો બેકરારી;
ખુદાસે કર દુઆ જો હૈગા માલીક,
વોહી બર લાએગા ઉમેદ સારી;
ઉમીદી રખ દીલમે ઉમેદ,
મેર તેરી સનમ યકબાર આરી;
અબ ચલ તુ મેહેલમે હમરા હમારે,
ન કરતુ ઇસ્તરાહસે આહો જારી.

બાબ ૨ રા. પરદા ૫ વાં.—દરબાર.

સુનો બયાન આજ તુમસ્મોપ સરફ્રાજ.—(રાહ)

ચોબદાર—સુનો હમારે શાહ તુમ યે મેરી અરજ
કે શાહ મુજફ્ફર આએ હૈ વજીર સંગ આજ;
ગર હુકમ હો તો આપકા લાઉં મૈં બજા,
વર નહી તો ઉનકો મૈ દું અભી ફીરા.

શાહ—જલ્દ જા ઐ ચોબદાર કુછ ના દેર કર,
ઉનકો જલદી લાબુલા યહાં તુ સરબસર;
હૈગા કોઈ હાજીર જલદ યહાંસે જાએ,
મેરા ગુલબહારકો યે ખબર સુનાએ;
બલકે ઉસકે તૈઇ તું ભી લેકે આ ઇધર,
જબ જા અબ જલદ તુ દેર કુછ ના કર.

(જાના બુલાને ઔર દાખીલ હોના મુજફ્ફરકા.)

શાહ—સુબહાન અલ્લા ખુદાને કયા બનાઈ હૈ તેરી સુરત,
કસમ સચ મજકો હૈ તેરી યહી જાદુ ભરી સુરત;

તેરી સુરતકી યે તસ્વીર બનાઈ દસ્ત કુદરતને,
અજબ યે મુબમુ ગોયા કે હૈ જાદુ ભરી સુરત;
મેરી દુખ્તરકા દીલ તું ના બના મીસ્લે દીવાના,
દીખાઈ ખાબમે આકર યેહી અફસુગીરી સુરત;

છુપા ઇશક હુમારા બીચ બામે—(અેરાહ.)

મુજફરશાહ—જૈસા ઇશક દુઃખતરકો હૈગા તુમારી,
વૈસી ઇશક આતશ યે મુજકો લગી હૈ;
યે તસ્વીર દુખતરકી દેખો તુમ અપની,
હસીને મેરા દીલ ચુરા લે ગઇ હૈ;
મૈં સોયાથા અપને મહેલમે પલંગપર,
યકાયક વો આ કીયા મુજે કર ગઇ હૈ;
શમાઅ રૂખ દીખા અપના મેરેકો એ શાહ,
વો પરવાના અપના બના કર ગઇ હૈ;

યેહી મજનુ હોગા દીવાના—(અેરાહ.)

ગુલબાહાર—યહી યહી હૈ મેરા પીયારા યહી હૈગા મેરા માહપારા.
ઇસને હીતર મીઝગા હૈ મારા;
દીલકો મેરે કયા પારા પારા,
ઇસકી કુરકતને હૈ મુજકો મારા;
ઇસકી સુરતને હૈ મુજકો મારા,
યહી આખુકા હૈ મેરે તારા;
સીવા ઇસકે નહી કીસસે યારા,
ઇસસે હૈગા ખીજીલ ચાંદ તારા;
ઇસકા રૂખમીસ્લ માહ પારા,
યેહી મારે ગલેકા હૈ હારા;

હેગા યહી મેરા ગમખ્વારા,
યેહી વાલીદ હે મેરા દુલારા.

(શાહ ગુલબહાર ઓર મુજફ્ફરશાહકા હાથ મીલાતા હૈ
દરબારીયો મુબારીકબાદી દેતે હૈ.)

સબ—શાદી બના બનેકો મુબારક બહાર હે,
નોશાહ કયા બના હે બની પુરસીંગાર હૈ;
સારે બરાતીયુંકો મુબારકહો યે ખુશી,
દુલા દુલહનપે આજ સભી દીલ નીસાર હે;
યે સબ બરાતીયોકે હરે હરે હે હરે ભરે,
હર એક ગુલ બદન હે ગલે સબકુ હાર હૈ.

ગુંદલાઇ માઇલન ફુલુકા સહેરા—(એ તરજ.)

મુજફ્ફરશાહ—અબ મુજકો રૂખસત ગરહો તુમહારી,
અપની બનીકો મૈ ઘર લેકે જાઉં;
મુદ્દત હુઇ મેં ઘરસે હું આયા,
એસા બીરાદરસે નહીં મીલને પાયા;
ઇસલીએ જાનેકી રૂખસત મૈ ચાહાયા—અબ.

ગુલબહાર—મેરે દીલકા તુ હે પારા મુજે છોડ નજા બંજારા,
મે સાથ તેરી હું ચલતી બીન તેરે નહી યહાં રહેતી;
તુ હે યે જીગરકા પારા—મુજે છોડ,
એ વાલીદ ન મુજકો રોકો—મોરી જાન અબ ઇસકો સોંપો;
હાફીજ હે ખુદા તુમહારા—મુજે છોડ,
બીન યાર યહાંપે રહેના—યે રંજ કહાંતક સેહના;
દીલ હુવા મે પારાપારા—મુજે છોડ,
તુહી હેગા મેરા દીલબર—તુજબીન રહું મેં કીસ કર;

મેરે નેનૂંકા હે તું તારા—મુજે છોડ,
એ પીદર તુમ છોડો યારી—મેરી જલદી કરો તેયારી;
મેરા અસ્બાબ બાંધો સારા—મુજે છોડ નજા બંજારા.

લાગી હે સજન તુમસે છુરા કોન સકેગા—(એ રાહ.)

બાદશાહ—બહેતર હે જાઓ યાર હો મુખતાર આપ હો,
યે તખ્ત ઓર તાજકે સરદાર આપ હો;
બેટી યે દેકે તુમકો યે બેટા બનાયા હું,
યે માલો ધન મુલકકે અમલદાર આપહો;
તુમ દોનૂ સીવા કોઇ નહીં મેરા જહાંમે,
પેહી જઇફી વકતમે ગમખાર આપહો.

બાબ ૨ રા તમામ.

બાબ ૩ રા. પરદા ૧ લા.—જંગલ.

(ડોલી ઓર મુજફ્ફરશાહકા આના વહાં.)

ઇસ આતશે ફુરકતને—(એ રાહ.)

મુજફ્ફરશાહ—અલ્લાહકે ફજલસે હમ આએ યહાં તલક,
ઉમીદ હે ચંદ રોજમે પોહોચે મકાં તલક;
ડોલી યહાં ઉતારોકે અબ રાત યહાં રહે,
મંજીલ યહી પહેલી અબ જાતે કહાં તલક;
હરએક ઇધર ઉધર તુમ અબ જાકે સો રહો;
વકતે ફજર ચલીંગે હે જાના જહાં તલક;
એજાને મન તુમ આવો મેરે પાસ આ રહો,
તુમ વસ્લસે રખો જુદા મુજકો કહાં તલક.

(સો જાનાં ઓર દેવ સુરેહકા આના ફુરમેસ.)

અલ્લેહુસે તુ યાદ કર અલ્લાહુકો આદમ—(એ રાહ.)

દેવસુફેદ—અલ્લાહને ક્યા બનાઇ હૈ યે સુરતે આદમ,
દેખેસ ઇસકે દીલ મેરા અબ હો ગયા નાદમ;
ક્યા દુરસ્ત જવાનીકા ખીલા ઇસકા હૈ આલમ.
બસ ઇસક હુવા ઇસકા મેરે દીલમે આ કાયમ,
બીન દેખે ઇસે મુજકો ન અબ ચેન પડેગા;
ઉલફતમે ઇસકે મુજે અબ જલના પડેગા.
ઇસ વાસ્તે અબ ઇસકો ઉઠા કુવેમે ડાલું,
જબ જાયેગા શેહજાદા તબ મૈ ઇસકો નીકાલું;

(દેવ ગુલબહુકો લે જાતા હૈ.)

(શેહજાદેકા ઉઠના ઔર બેકરાર હોના.)

મુજફ્ફરશાહ—સોઇથા વો ઇસરતકત યહાં હમ્મે હમ્મે કહાં વો ઉઠગઇ,
ક્યા મુજસે હુઇ ઐસી ખતા જોકે દગા વો દે ગઇ;
અબ ક્યા કરૂં જાઉ કહાં કીસસે હકીકત જા કહું
હમ્મે હમ્મે ગજબ યે ક્યા હુવા કીસ તરહા આફત યે સહું
અફસોસ સદ અફસોસ હે હમ્મે હમ્મે ખુદા યે ક્યા હુવા,
મેરે સનમકો યક બયક કીસને કીયા મુજસે જુદા;
એ ફલક કજરૂ બે રહમ યે ક્યા કીયા તુને સીતમ.
મુજસે જુદા તુને કીયા બેશક યહાં મેરા સનમ,
ઇસ જંગલો ખુંખારમે કોઇ નહી મેરા સગા;
મેરે જીગરકી દોસ્તી વોભી હુઇ આખીર જુદા.
ઉસકે બીના યે જીન્દગી મેરી તો અબ દુશવાર હૈ
દુન્યામે યે જીના મેરા તુજબીન પીયારી ખાર હૈ

ઐ ગુલબહાર ઐ ગુલબહાર ઐ જાન મેરી ગુલબહાર,
મુજસે જુદા કયુ હો ગઈ સચ સચ બતા ઐ ગુલઐઝાર;
લાચાર હું મૈ ઈસ જગા અબ ઢુંઢને જાઉ કહાં.
આગેસે જા પુછુ કીસે શાયદ કહી પાઉ નીશાં, (જાતા હૈ.)

(કુવેકે અંદરસે.)

ગુલબહાર—રંજ અલમ દરદ ગમ ક્યા સીતમ આ પડા.
ક્યા ગજબ આ પડા મુજઉપર યા ખુદા;
મત હો તું બે રહમ કર રહમ યક જરા.
ક્યા ખતા મૈને કી તેરી ઐ બાજફા.
કૌન હૈ દુરહો બે રહમ બે હયા.
છોડ દે મેરેકો મૈ તો હું બે ખતા.

(કુવેસે બાહેર આ કરકે દેખકે.)

ગુલબહાર—સચ બતા ઐ જાલીમ ખુંખાર હૈ તુ કૌન,
કૌન હૈ તુ કૌન હા બદકાર હૈ તુ કૌન.
કીસ લીઐ મુજપે જુલુમ કરતા હૈ તુ ઐ નાબકાર,
મૈંને ક્યા તેરા કીયા મુરદાર હૈ તુ કૌન;
છેડ મત મુજકો યહાં દુર હો મરદુર તું.
દીલ મેરા તેરેસે ખુદ બેજાર હૈ તુ કૌન.

દેવસુફેદ—આશીક તેરા ઔર મૈ દીલદાર હું તેરા,
યે દામે મોહોબ્બતમે ગીરફતાર હું તેરા;
આશીકકો જલાનેમે નફા તુજકો ન હોગા.
મૈ આશકે દીલદાર વફાદાર હુ તેરા,
તુ ખૌફ ન ખા દીલમે તેરે કુછભી ઐ જાની;
હર વકત તેરા યાર મૈ ગમખાર હુ તેરા.

ગુલબહાર—તું મેરા દુશમને જાથા મુઝે માલુમ ન થા,
ઇસી જંગલમે નીહાથા મુઝે માલુમ ન થા,
તુ ઇસ જંગલ ખુંખારમે રહેતા હે ખબીસ.
તેરા ઇસ જાપે મકાંથા મુઝે માલુમ ન થા,
મુજકો લેકરકે મેરા આશીકે જાનાને શફીક
આનેવાલા વો યહાંથા મુઝે માલુમ ન થા,
અબ તો લાચાર હું મૈ ક્યા કરૂં ગરદીશકે સબબ.
યેહી કીસ્મતકા નીશાં થા મુઝે માલુમ ન થા.

બાબ ૩ રા. પરદા ૨ રા. જંગલ.

મુંજફ્ફરશાહ—હાલ હીજરે દીલરૂબા બે દીલસે પુછા ચાહીએ.
ક્યા ગુજરતી દીલમે હે ઇસ દીલસે પુછા ચાહીએ;
મે તો એક આવારએ દશતે ફીરાકે યાર હું,
રાહ બસ્તીકી કીસીકા મીલસે પુછા ચાહીએ,
હીજરકે સદમે ઉઠાએ હે દીલે મેહજુર ને.
વસ્લકી લજત કીસી વાસીલસે પુછા ચાહીએ
દેખતેહી યારકા દીલ હો ગયા મહવે જમાલ.
દીલકે જાનેકી ખબર માયલસે પુછા ચાહીએ,
મેં તરફતા હુ જુદાઇમે ઉસીકે સુબહો શામ,
ય તરફનેકી મજા બીસ્મીલસે પુછા ચાહીએ.

(ડાકનકા નમુદ હોના ઓર શેહજાદેપર આશક હોના.)

બેયન સુત ન જાઓ મેયા.—(એ રાહ.)

ડાકન—સુન તુ મોરે પીયારે બંદરે સુન તુ મોરે પીયારે
સુરત તેરી દેખ મે તો ઇશકમે હુઇ ચકચુર બબા;

એક બોસા લેને દે તો હોવે સભી દુઃખ દુર મેરા.
ઔર ચલો તુમ મેરે ઘરકો ખાના કરૂ તૈયાર અજીબ.
ખા પી સો રહો તુમ સાથ મેરે એ યાર હબીબ.

(ગેજ રાહ.)

મુજફ્ફરશાહ—કૌન હૈ તુ મક્કાર દલાલા કૌન હૈ તુ મક્કાર.
આદમ જાત યા ભૂત પલીત યા ચુડેલ ડાકન હૈ તું બતા,
કહાંસે તેરા આના હુવા હે રહેતી હૈ કીસ જાએ બલા,
ડાકન—આદમ જાદ તો નહી મૈ મીઆં લેકીન જીતી ડાકન હું.
ઇસ જંગલમે મકાન મેરા ઔર મૈ તુજપર આશીક હું.
મુજફ્ફરશાહ—તુ તો હેગી ચુરેલ ડાકન મૈ હું આદમજાદ શરીફ,
તેરા મેરા કૈસા બનેગા હે એકાર દુશવાર દકીક;
લેકીન સુનહાં એક શરતસે કરતા હું મૈ તુજકો કબુલ
ગર તૂ માને મેરા કહા તો મતલબ તેરી લાઉ હસુલ.
ડાકન—શરત હૈ ક્યા વો મુજસે બોલ દીલસે મૈ લાઉ બજા
જાન ઔર માલ અપના સારા તુજપે કરૂં હરઆન ફીદા,
મુજફ્ફરશાહ—શરત યે હૈ સુન ઐ જાની કરતાં હું તુજસે ઇજહાર,
યહાંપે ઔરત મેરી ગુમ હુઇ નામ હૈ ઉસકા ગુલબહાર.
ગર તુ ઉસકા પતા કહીસે લાદે જો મેરેકો,
વસ્લકી અપને મજા ચખાઉ ખુશ મૈ કરૂં ફીર તેરેકો.
ડાકન—હાજી હાં યે તુમને કહા વો સબ મુજકો માલુમ હુવા,
શાયદ ઉસકો સુફેદ દેઉ ગયાહી હોગા લેકે ઉડા.
મુજફ્ફરશાહ—સુફેદ દેઉ કહાં હૈ રહેતા ઘર ઉસકા તુ મુજકો બતા,
તો ઉસકે મૈ પાસ જાકે મેરે સનમકો લાઉ છુડા.

ડાકન—બ્હોત અચ્છા ચલીએ સાહેબ તુમકો બતલા દેતીહું.
ઔર જો તદબીર હેગી ઉસકી વોભી સીખલા દેતી હું.
(જાતા હૈ.)

બાબ ૩ રા. પરદા ૩ રા. જંગલ.

(દેવ સોયા હૈ ઔર દાખેલ હોના શાહમુજફરકા ઔર ડાકન ઉનકા.)

બેચન શુન ન જાયો મેયા—રાહ.

ડાકન—દેખ વો સામને સોતા હૈ જો—દેખ વો સામને સોતા હે,
ગોદમે રખકે સર તુ ઉસકા જાકે ચંપી કર;
જબ યે ઉઠેગા કહેગા તુજકો કૌન હે તુ સરપર,
ઔર કહેગા કયા હૈ મતલબ તલબ તું કર એ યાર;
તબ ઉસસે તુ કૌલ લેકર માંગ તુલા દીલદાર.

(મુજફર શાહજાદેને સુફેદદેવકે પાઊં દાબના જબ ઉસને ઉઠકર પુછના.)

સુફેદદેઉ—કૌન હૈ તુ કીસ લીએ તેરા યહાં આના હુવા,
દરદ ગમ બી કીસ વાસ્તે તેરેકો યું આના હુવા;
માંગલે કયા માગતા હૈ બોલદે તુ ઇસ ઘડી,
તેરી યે ખીદમતકા બદલા મુજકો દીલવાના હુવા;
શાહમુજફર—કૌલ દેતો માંગલુ ઔર હાલદીલ અપના કહું,
વર નહી તો જાઊ વાપસ જાંસે યાં આના હુવા.
દેઉ—કૌલ લે ઔર બોલ જલદી જોકે હે મતલબ તેરા,
અબ તો તેરા હુકમ મુજકો બસ બજા લાના હુવા.

દીલ છીન લીઆ મેરા બનારસકી ગલીમે—(એ તરજ.)

મુજફરશાહ—કયા હાલ કહું મેરા મે તુમસે ખીયાં અબ,
જીસલીએ મે જો આયા હું ઉસકા યે હે સબબ;

મેરે ગલેકા હાર મેરી ગુલબહાર પરી,
ગર ઉસ્કો બખશ દો તો મેહેરબાની હો અજબ.

ગઇ યક બ યક જો હુવા પલટ—(એ રાહ.)

દેવ—યે તુ કયા કહા અરે એ મીયાં મેરી અકલ તો ન જરી રહી,
અબ મૈ કૌલ તેરેકો દે ચુકા મુજે ઇસસે બેખબરી રહી;
અરે હાએ મૈને એ કયા કીયા ખુદ જબાન અપની સે ફસ ગયા,
અબ અબસ હૈ મુજકો યે દરદો ગમ લેજા તેરી યે જો પરી રહી;
અબ ઇસકે બદલે તુ એ મીયાં મુજે એક ઓરત દીલા યહાં,
મેરે દીલકી જો કે ઉમેદથી વોહી દીલકી દીલમે ભરી રહી;
મુજફ્ફરશાહ—
બહોત ખુબ બાત યે આપકી મૈને જાનો દીલસે કબુલકી,
ઇસકે બદલે મૈં તુમકો દેતા હું યે ચુરેલ જો સામી ખડી રહી.
દેઓ—મૈને દીલસે ઇસકો કબુલ કીયા,
તુ લે જાઓ અપની યે દીલ રૂબા;
મેરી કીસ્મત મેં જોકે થી લીખી,
વોહી પાસ મેરે પડી રહી.

કોઇ દમ હૈ સાકી અખર હુવા—(એ રાહ.)

મુજફ્ફરશાહ—નહો ગમગીં પીયારી એક જરા,
જો હુવા સો દીલસે ભુલાદે ઉસે;
હંસ મુખ બાતી અપની સુના,
ભર જામ ખુશીકા પીલા દે મુજે;
ગમ રંજો અલમ સબ દીલસે,
ભુલા હંસ બોલકે જાની રીઝાદે મુજે;

શીરીં જબાંસે શીરી કલામ,
જરા મુખસે અપને સુના દે મુજે.

ગુલબહાર—યક બાત પીયારે સુન તુ મેરી,
બાપસે ચલકે મીલાદે મુજે.

મુજફરશાહ—મેહતર ચલી એ ઘરકી તરફ,
તેરે બાપસે જાકે મીલાઉ તુજે. (દોનુ જાતેહે.)

બાબ ૩ રા. પરદા ૪ થા.—દરબાર.

દેખો દેખો બગીચેમેં કોન આયારે—(યે રાહ.)

ચોબદાર—શાહ સુનીએ અરજ એક મેરીરે—શાહ.
શાહે મુજફર ગુલબહાર દોનો આએ બાહાર,
ગરચે હુકમ હો લેકર આઊં ઉનકો યહાં હાજીર—શાહ.

અરીઓ જોબન ઓ દરદકો—(યે રાહ.)

શાહ—અરે ચોબદાર અબ ન તુ દેરકર,
કે દરબારમે ઉનકો લા સરબસર;
• સબબ કયા વો જલદ ઘરને ફીર આએ હે,
કે શાયદ કુછ રાહમે બતા પાએ હે. (દાખલ હોના.)

આનો આનો મેહરબાં—(યેરાહ.)

શાહ—મેરી દીલકે પીઆરે તુમ આવો,
મેરે આંખોકે તારે તુમ આવો;
ઘરકી જલદી તુમ આએ સબબ કયા,
હાલ અપના મેરેકો સુનાવો.

મુજફરશાહ—કયા કહું તુમકો શાહાયા મેરાજી જાનતા હે,
કેસાહી સદમાં ઉઠાયા મેરાજી જાનતા હે;

જબ યહાંસે હમ ગયે રાહમે મીલા દેવ સુફેદ,
ઉસને બસ ઇસકો ઉડાયા મેરાજી જાનતા હ;
ઇસકી ફુરકતમે ઉસી જંગલે બુખારકે બીચ,
કોહે ગમ સરપે ઉઠાયા મેરાજી જાનતા હે;
ફીર વહાં મેરેપે એક આશીક હુઇથી ડાકન,
ઉસનેહી મુજકો બતાયા મેરાજી જાનતા હે;
જોજો તદબીર મુજે ઉસને બતાઈ શાહ,
વોહી ઇસકો છુડાયા મેરાજી જાનતા હે;
ઇસી બાઇસસે મેરા આના હુવા હે ઇસજા,
યેહી સબ હાલ સુનાયા મેરાજી જાનતા હે;
સુક્રર અલ્લાકા કરો ઔર ગનીમત સમજો,
જીતેજી ફીરકે મીલાયા મેરાજી જાનતા હે.

નઠની દારા મોતી હો મોરે રાજા—(ગૈરાહ.)

રાહુ—ખુશીયાં મનાઓ ઓ મોરે પીયારે,
ગમ સબ ભુલાદો દુખ દરદ ઉરાદો—હો મોરે પીયારે.
હીલ મીલ રહો તુમ ખાઓ ન કુછ ગમ—હો મોરે પીયારે.

સબ—સલામ સલામ સલામ હે આબીરી સલામ,
ખેલ આજકા યે સબી હો ગયા તમામ;
બાદ અજ સલામકે અરજ એક હે,
સુનલો તુમ પૈ સાહેબાંતે ખાસ ઔર આમ;
જૈસે આએ આજ તુમ વૈસે ફીરકે આપ,
કર મેહેર ઔર આવો ખાસ ઔર આમ.

તમામ હુવા.

	રૂ.	આ.
ડપન કોંગા	૦	૧૦
કન મીક્સચર	૦	૧૦
મુંબાઈ કાપી દરેલી	૦	૧૦

ને શિવાય દરેક જાતની ચાહમાં વાપરવાની ખાંડ, કાપી, સાબુચોખા, તાપીઓકો, આરારૂટ, કોરન ફલાવર, કોકો, મુરબા, મીણબતી, સાબુ, શીગાર, ચીરૂટ, અમેરીકન તંબાકુ, બરઝાઈ, ટર-કીશ તમાકુ, ઇત્યાદિ દરેક જાતનો માલ ખાત્રી ભરેલો સસ્તે ભાવે મળશે, જે એક વાર લઈ જવાથીજ ખાત્રી થશે.

તરેહવાર તરકી તંબાકુની શીગારેટ (કાગળની બીડીયો)

શો શો નાં બાકશ નીચે લખેલા ભાવે મળશે.

કાશમીક્વિક શીગારેટશ (કાગળની બીડીયો) ...	૩	૦
હેલન	૨	૮
રોયલ	૨	૦
પ્રીન્સ	૧	૧૨
લનાર	૧	૮
જેશમીન	૧	૪
કવીન	૧	૦
સીટલ જીની	૦	૧૪

દામોદર રતનશી,

ચીનાઈ અને હિંદુસ્થાની ચાહ વેચનાર.

કાલકાદેવીને રસ્તે મહાજનવાડી પાસે નં. ૨૭, મુંબઈ.

આ ચોપડીઓ નિચે લખેલે ઠેકાણેથી મળશે.

	રૂ.	આ.
વીરસિંહ ચંદ્રિકાનાં ગાયનો	૦	૧
સીતાહરણ નાટકમાંના ગાયનો	૦	૧
ઓખાહરણનો ગાયનરૂપી ઓપેરા	૦	૧
કામસેન અને રસીકા નાટકમાંના ગાયનો ...	૦	૧
રૂકમીણીહરણનો ઓપેરા	૦	૧
વીરમતી નાટકનાં ગાયનો	૦	૧
સદેવંત સાવળીંગાનો ઓપેરા	૦	૧
મદાલસાનો ઓપેરા	૦	૧
શીરીન ફરહાદનો ઓપેરા	૦	૪
કામસેન રસિકા નાટક...	૦	૮
ઈશરતે અફઝલ યાને ફરેબે સૈતાન	૦	૩
સદેવંત સાવળીંગાનો ઉર્દુ ઓપેરા.	૦	૨
કરણઘેલાનો ઓપેરા	૦	૧

કોલકાદેવી—ઈશ્વરદાસ લાઇબ્રેરીમાંથી તથા શેરયારજી હોરમજજીની દુકાનેથી.

ગણેશવાડીને નાકે—બાળકૃષ્ણ લક્ષ્મણ બુકસેલર પાસેથી.

સુરત નાણાંવટમાં—મનચેરજી જમસેદજી પોસ્ટવાળાપાસેથી.

ભાવનગરમાં—શા. પાનાચંદ તેજા બુકસેલરની દુકાનેથી.

દેશાવરથી વેચવા માટે મંગાવનારને પોણેભાવે મળશે.

દામોદર રતનશી.